កម្រិតប្រកាសអាសន្ន និងសកម្មភាពជម្លៀសខ្លួន
[ការពារជីវិតរបស់អ្នកដោយខ្លួនឯង]

កម្រិតប្រកាសអាសន្ន

នៅពេលដែលក្រុងចេញបញ្ជាអំពីព័ត៌មានជម្លៀសខ្លួន ដូចជាការជម្លៀសមនុស្សចាស់។ល។ (កម្រិតប្រកាសអាសន្នទី 3) ឬការបង្គាប់ឱ្យជម្លៀសខ្លួន (កម្រិតប្រកាសអាសន្នទី 4) សូមជម្លៀសខ្លួនចេញពីកន្លែងគ្រោះថ្នាក់ជាបន្ទាន់។ ម្យ៉ាងវិញទៀត នៅពេលដែលទីភ្នាក់ងារឧតុនិយមចេញផ្សាយព័ត៌មានអាកាសធាតុ ដែលស្មើនឹងកម្រិតប្រកាសអាសន្នទី 3 កម្រិតទី 4 សូមធ្វើការសម្រេចចិត្តជម្លៀសដោយខ្លួនឯង ទោះបីជាមិនមានការចេញបញ្ជាដូចជាការបង្គាប់ឱ្យជម្លៀសខ្លួនក៏ ដោយ។

កម្រិតប្រកាសអាសន្ន	ព័ត៌មានពីទីភ្នាក់ងារឧតុនិយម។ល។			ព័ត៌មានជម្លៀសខ្លួន	សកម្មភាពដែលប្រជាពលរដ្ឋត្រូវធ្វើ
	គ្រោះមហន្តរាយភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំង/បាក់ដី	ទឹកឡើងខ្ពស់	ទឹកជន់លិចទន្លេ		
5	ការប្រកាសអាសន្នពិសេសអំពីករណីភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំង		ព័ត៌មានអំពីការកើតមានទឹកជន់លិច	ការធានាសុវត្ថិភាពពេលអាសន្ន *នេះមិនចាំបាច់ជាព័ត៌មានដែលនឹងត្រូវបញ្ចេញនោះទេ	គ្រោះថ្នាក់ដល់អាយុជីវិត ធានាសុវត្ថិភាពជាបន្ទាន់! ស្ថានភាពគ្រោះថ្នាក់ដល់អាយុជីវិត ដែលមិនអាចធ្វើការជម្លៀសដោយសុវត្ថិភាពនោះទេ ។ ផ្លាស់ទីជាបន្ទាន់ទៅកន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាពជាងកន្លែងដែលអ្នកនៅបច្ចុប្បន្ន។
ត្រូវប្រាកដថាបានជម្លៀសខ្លួនមុនពេលកម្រិតប្រកាសអាសន្នទី 4!					
4	ព័ត៌មានអំពីការប្រកាសអាសន្នគ្រោះមហន្តរាយបាក់ដី	ការប្រកាសអាសន្នពិសេសអំពីករណីទឹកឡើងខ្ពស់ ការប្រកាសអាសន្នអំពីករណីទឹកឡើងខ្ពស់	ព័ត៌មានអំពីគ្រោះថ្នាក់នៃករណីទឹកជន់លិច	ការបង្គាប់ឱ្យជម្លៀសខ្លួន	ការជម្លៀសមនុស្សទាំងអស់ចេញពីកន្លែងគ្រោះថ្នាក់
3	ការប្រកាសអាសន្នអំពីករណីភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំង ការប្រកាសអាសន្នអំពីករណីទឹកជំនន់	ការប្រកាសព្រមានដែលមានលទ្ធភាពខ្ពស់ក្នុងការប្តូរជាការប្រកាសអាសន្នអំពីករណីទឹកឡើងខ្ពស់	ព័ត៌មានប្រកាសអាសន្នអំពីករណីទឹកជន់លិច	ការជម្លៀសមនុស្សចាស់	ជម្លៀសមនុស្សចាស់ជាដើម ចេញពីកន្លែងគ្រោះថ្នាក់ អ្នកដែលត្រូវការពេលយូរដើម្បីជម្លៀស ចូរចាប់ផ្តើមជម្លៀសចេញ។
2	ការប្រកាសព្រមានដែលមានលទ្ធភាពខ្ពស់ក្នុងការប្តូរជាការប្រកាសអាសន្នអំពីករណីភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំង ការប្រកាសព្រមានអំពីករណីភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំង ការប្រកាសព្រមានអំពីករណីទឹកជំនន់	ការប្រកាសព្រមានអំពីករណីទឹកឡើងខ្ពស់	ព័ត៌មានព្រមានអំពីករណីទឹកជន់លិច		បញ្ជាក់អំពីសកម្មភាពជម្លៀសដោយខ្លួនឯង ប្រើផែនទីបង្ហាញគ្រោះមហន្តរាយ។ល។ ដើម្បីបញ្ជាក់ឡើងវិញនូវហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយនៃផ្ទះរបស់អ្នក និងបញ្ជាក់ឡើងវិញអំពីមធ្យោបាយដែលអ្នកអាចទទួលបានព័ត៌មានជម្លៀសខ្លួន។
1	ព័ត៌មានព្រមានជាមុន (លទ្ធភាពនៃកម្រិតប្រុងប្រយ័ត្ន)				បង្កើនការត្រៀមខ្លួនសម្រាប់គ្រោះមហន្តរាយ

អំពីសកម្មភាពជម្លៀស

● ចំណុចដែលត្រូវចងចាំនៅពេលជម្លៀស

ការជម្លៀសខ្លួន គឺមិនមែនគ្រាន់តែជាការទៅកន្លែងជម្លៀសខ្លួនទេ ។ «ការជម្លៀស»មានន័យថា«ជៀសវាង»«គ្រោះមហន្តរាយ»។ វិធីសាស្ត្រនៃការជម្លៀសមានភាពខុសគ្នាអាស្រ័យលើស្ថានភាពនៅពេលនោះ និងពីមនុស្សម្នាក់ទៅមនុស្សម្នាក់។ ត្រូវដឹងថា «ជីវិតរបស់ខ្លួនឯងត្រូវការពារដោយខ្លួនឯង» ហើយសម្រេចចិត្តថាអ្នកគួរធ្វើយ៉ាងណាជាប្រចាំថ្ងៃ។

ការជម្លៀស … ជម្លៀសទៅកាន់កន្លែងជម្លៀសដែលបានកំណត់ សាច់ញាតិ ផ្ទះអ្នកស្គាល់គ្នា សណ្ឋាគារ ផ្ទះសំណាក់។ល។

ធានាសុវត្ថិភាពក្នុងផ្ទះ … ប្រសិនបើអគារមានសុវត្ថិភាព ហើយវាមានគ្រោះថ្នាក់ក្នុងការចេញទៅខាងក្រៅ សូមស្នាក់នៅក្នុងផ្ទះដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពរបស់អ្នក។

● ភាពខុសគ្នារវាងកន្លែងជម្លៀសខ្លួន និងជម្រកជម្លៀស

កន្លែងជម្លៀស … គឺជាកន្លែងគេចផុតពីគ្រោះថ្នាក់នៃគ្រោះមហន្តរាយ និងការពារខ្លួនអ្នកជាបណ្តោះអាសន្ន។ (ឧទាហរណ៍៖ កន្លែងដែលមិនត្រូវបានជន់លិចដោយទឹកជន់លិចទន្លេ ទឹកឡើងខ្ពស់ ឬរលកស៊ូណាមិ និងកន្លែងដែលមិនត្រូវបានខូចខាតដោយការរញ្ជួយដី)

ជម្រកជម្លៀស … គឺជាកន្លែងសម្រាប់អ្នកដែលមិនអាចរស់នៅក្នុងផ្ទះ ឬអ្នកដែលមិនអាចត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់ពួកគេវិញ ដោយសារគ្រោះមហន្តរាយ អាចរស់នៅបានក្នុងរយៈពេលជាក់លាក់ណាមួយ។

ស្វែងយល់អំពីករណីទឹកជន់លិចទន្លេ

ទឹកជន់លិចខាងក្រៅ និងទឹកជន់លិចខាងក្នុង

នៅពេលដែលទឹកហូរហៀរពីច្រាំងទន្លេ ឬបំផ្លាញច្រាំង អគារ និងវាលស្រែត្រូវបានជន់លិច នោះគេហៅថាទឹកជន់លិចខាងក្រៅ។ ប្រសិនបើទឹកជន់លិចខាងក្រៅកើតឡើង តំបន់ធំទូលាយអាចនឹងជន់លិច ហើយគ្រោះមហន្តរាយធំអាចនឹងកើតឡើង។
ម្យ៉ាងវិញទៀត ទោះបីទឹកមិនហៀរពីច្រាំងក៏ដោយ ក៏ទឹកភ្លៀងដែលធ្លាក់មកមិនអាចហូរចូលទន្លេបានឡើយ ហើយអគារ ដី និងផ្លូវថ្នល់ត្រូវលិចក្នុងទឹក ដែលហៅថាទឹកជន់លិចខាងក្នុង។ ទោះបីការជន់លិចទឹកមានទំហំតូចជាងការលិចទឹកខាងក្រៅក៏ដោយ តែងាយស្រួលក្នុងការកើតឡើងនៅគ្រប់ទីកន្លែង។

តំបន់បាក់ស្រុតរាលដាលយ៉ាងឆាប់រហ័សហើយទឹកដែលហូរចេញដោយកម្លាំងខ្លាំងវាយលុកផ្ទះជាដើម។

ភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំងធ្វើឱ្យកម្ពស់ទឹកទន្លេឡើងខ្ពស់ បង្កការលំបាកដល់ការបង្ហូរទឹក បណ្តាលឱ្យលូទឹកស្ទះ និងប្រព័ន្ធលូហូរហៀរ។

អំពីការប៉ាន់ស្មានទឹកជន់លិចទន្លេនៅក្នុងផែនទីតំបន់គ្រោះថ្នាក់

នេះគឺជាការនិម្មិតដោយខេត្តអៃឈិ នៃស្ថានភាពទឹកជន់លិចដែលនឹងកើតឡើងប្រសិនបើទន្លេបានលិចលង់ដោយសារតែភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំងដ៏ធំបំផុតដែលអាចកើតមាន។ ប្រូបាប៊ីលីតេនៃភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំងដ៏ធំបំផុតដែលរំពឹងទុក គឺប្រហែលម្តងរៀងរាល់ 1.000 ឆ្នាំម្តង។

*ទឹកលិចដោយសារទឹកឡើងខ្ពស់ និងទឹកខាងក្នុងមិនត្រូវបានគេគិតគូរទេដូច្នេះទឹកលិចអាចកើតមានឡើងសូម្បីតែនៅតំបន់ផ្សេងក្រៅពីតំបន់ដែលទឹកលិចត្រូវបានរំពឹងទុក (តំបន់ដែលមានផាត់ពណ៌)។

ប្រការគួរប្រយ័ត្នក្នុងករណីទឹកជន់លិច

ចូរប្រមូលព័ត៌មានត្រឹមត្រូវតាមទូរទស្សន៍ វិទ្យុ និងអ៊ីនធឺណិត។ល។
ប្រសិនបើអ្នកមានអារម្មណ៍ថាមានគ្រោះថ្នាក់ ចូរជម្លៀសខ្លួន ឱ្យបានឆាប់រហ័ស។

ប្រសិនបើទឹកជ្រៅដល់ត្រឹមជង្គង់ សូម្បីតែមនុស្សពេញវ័យ ក៏ពិបាកដើរដែរ។
ការជម្លៀសទៅកន្លែងខ្ពស់ក្នុងអគារក៏ជាជម្រើសមួយដែរ។

មានគ្រោះថ្នាក់ជាច្រើនដែលមើលមិនឃើញនៅក្រោមទឹក ដូចជាគម្របលូចំហ លូទឹក ដីមិនរាបស្មើជាដើម ដូច្នេះសូមប្រើឈើវែងៗ ធ្វើជាឈើច្រត់សម្រាប់ដើរ ដើម្បីការពារសុវត្ថិភាពពេលដើរ។

ចូរស្ពាយកាបូបសង្គ្រោះបឋមនៅលើខ្នង ដើម្បីទុកឱ្យដៃទាំងពីរ ប្រើការផ្សេងៗតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

ស្វែងយល់អំពីករណីទឹកឡើងខ្ពស់

យន្តការនៃការកើតទឹកឡើងខ្ពស់

នៅពេលដែលព្យុះទីហ្វុងខិតមកជិត ឬបោកបក់មកលើឆ្នេរសមុទ្រ សម្ពាធបរិយាកាសទាប ធ្វើឱ្យផ្ទៃទឹកសមុទ្រត្រូវបានបឺតឡើង បណ្ដាលឱ្យកម្រិតទឹកកើនឡើងខុសពីធម្មតា ហើយនៅពេលជាមួយគ្នានោះ ព្យុះដែលបក់ពីមាត់ច្រាំងមកកាន់ឆ្នេរក៏រុញទឹកសមុទ្រមកលើដីគោក។ បាតុភូតនេះត្រូវបានគេហៅថាទឹកឡើងខ្ពស់។ ប្រសិនបើទឹកឡើងខ្ពស់ស្របពេលជាមួយនឹងខ្យល់ខ្លាំង ការខូចខាតមកលើដីគោកនឹងកាន់តែធំ។

ការបឺតឡើងដោយសម្ពាធទាប

ដោយសារតែសម្ពាធបរិយាកាសទាបនៅជិតចំណុចកណ្ដាលនៃ
ព្យុះទីហ្វុងឬតំបន់សម្ពាធទាបដូច្នេះខ្យល់នៅក្នុងតំបន់នោះធ្វើសកម្មភាពបឺតផ្ទៃទឹកសមុទ្រឡើងដែលបណ្ដាលឱ្យកម្រិតទឹកសមុទ្រកើនឡើង។ នៅពេលដែលសម្ពាធបរិយាកាសធ្លាក់ចុះ 1 hPa កម្រិតទឹកសមុទ្រកើនឡើងប្រហែល 1 cm។

ការបឺតឡើងដោយខ្យល់

នៅពេលដែលមានខ្យល់ខ្លាំងដែលបណ្ដាលមកពីព្យុះទីហ្វុង បក់ពីសមុទ្រទៅកាន់ឆ្នេរ នោះទឹកសមុទ្រត្រូវបានបក់បោកឆ្ពោះទៅឆ្នេរសមុទ្រ បណ្ដាលឱ្យកម្ពស់ទឹកសមុទ្រកើនឡើង។ ការកើនឡើងនៃនីវ៉ូទឹកសមុទ្រ គឺសមាមាត្រទៅនឹងការ៉េនៃល្បឿនខ្យល់។ ប្រសិនបើល្បឿនខ្យល់កើនឡើង 2 ដង នីវ៉ូទឹកសមុទ្រនឹងកើនឡើង 4 ដង។

គ្រោះមហន្តរាយទឹកឡើងខ្ពស់ធំៗនាពេលកន្លងមក

នៅក្នុងព្យុះទីហ្វុងឈូងសមុទ្រអ៊ីសេឆ្នាំ1959 គ្រោះមហន្តរាយដែលបង្កឡើងដោយព្យុះភ្លៀង និងទឹកឡើងខ្ពស់បានកើតឡើងនៅទូទាំងខេត្ត ជាពិសេសនៅឈូងសមុទ្រអ៊ីសេ។ នៅក្នុងទីក្រុងនេះ ផ្ទះប្រជាពលរដ្ឋចំនួន 2.317 ខ្នងត្រូវបានបំផ្លាញទាំងស្រុង ផ្ទះចំនួន 581 ខ្នងត្រូវបានបំផ្លាញដោយផ្នែក ឬជន់លិច ហើយអគារមិនមែនលំនៅដ្ឋានចំនួន 1.979 អគារ។ល។ ក៏ត្រូវបានបំផ្លាញដោយផ្នែក ឬទាំងស្រុងផងដែរ។
ព្យុះទីហ្វុងលេខ 18 ក្នុងឆ្នាំ2009 បានបង្កការខូចខាតដោយគ្រោះមហន្តរាយបាក់ដី និងទឹកជន់លិចនៅតំបន់ជាច្រើន ដោយសារភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំង ខ្យល់ខ្លាំង រលកខ្ពស់ និងទឹកឡើងខ្ពស់ ហើយនៅក្នុងទីក្រុងនេះ បានរងការខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរ ក្នុងនោះផ្ទះចំនួន 1 ខ្នងត្រូវបានបំផ្លាញទាំងស្រុង ផ្ទះចំនួន 186 ខ្នងរងការខូចខាតដោយផ្នែក ផ្ទះចំនួន 46 ខ្នងផ្សេងទៀតត្រូវបានជន់លិច។

អំពីការប៉ាន់ស្មានទឹកឡើងខ្ពស់នៅក្នុងផែនទីតំបន់គ្រោះថ្នាក់

នេះគឺជាការនិម្មិតឡើងដោយខេត្តអៃឈិអំពីស្ថានភាពទឹកជន់លិចដែលបង្កឡើងដោយទឹកឡើងខ្ពស់ដ៏ធំបំផុតដែលអាចកើតមាន។ ទឹកឡើងខ្ពស់ដ៏ធំបំផុតត្រូវបានសន្មត់ថា នៅពេលដែលព្យុះទីហ្វុងដ៏ធំបំផុតដែលចូលមកជិតប្រទេសជប៉ុនឆ្លងកាត់ផ្លូវនៃជំនោរខ្ពស់បំផុតដោយសារឥទ្ធិពលរបស់ព្យុះទីហ្វុងនៅពេលកម្រិតជំនោរឡើងខ្ពស់បំផុត។
ព្យុះទីហ្វុងដ៏ធំបំផុតត្រូវបានគេប៉ាន់ស្មានថាជាកម្រិតព្យុះទីហ្វុងមីរ៉ុតុនៅឆ្នាំ1934 (911,6hPaនៅពេលមកដល់ជ្រោយមីរ៉ុតុ)ដែលរក្សាសម្ពាធបរិយាកាស (910 hPa) នៅពេលមកដល់ច្រាំង ហើយឆ្លងកាត់ក្នុងល្បឿននៃថ្នាក់ខ្យល់ព្យុះទីហ្វុង ឈូងសមុទ្រអ៊ីសេ (73 km/h)។ ប្រូបាប៊ីលីតេនៃព្យុះទីហ្វុងដ៏ធំបំផុតដែលរំពឹងទុកគឺប្រហែលម្ដងរៀងរាល់ 500 ឆ្នាំម្ដង។
លើសពីនេះ យើងសន្មតថាជាសេណារីយ៉ូដ៏អាក្រក់បំផុត ដូចជាការគិតគូរពីការកើនឡើងនៃកម្ពស់ទឹក / ការជន់លិចទន្លេ និងការបាក់ច្រាំង ដោយសារឥទ្ធិពលទឹកឡើងខ្ពស់។
*សូមប្រុងប្រយ័ត្នថា ទឹកជន់លិចអាចនឹងកើតមានឡើង សូម្បីតែនៅតំបន់ផ្សេងក្រៅពីតំបន់ដែលរំពឹងទុកថានឹងមានការជន់លិច (តំបន់ដែលមានផាត់ពណ៌)

ស្វែងយល់អំពីករណីគ្រោះមហន្តរាយបាក់ដី

ប្រភេទនៃករណីគ្រោះមហន្តរាយបាក់ដី

គ្រោះមហន្តរាយបាក់ដីមាន 3 ប្រភេទ៖ ការរលំបាក់ដី ការហូរបាក់ដី និងការរអិលបាក់ដី។ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាគ្រោះមហន្តរាយបាក់ដីដែលបណ្ដាលឱ្យមានការខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរ យើងចាំបាច់ត្រូវដឹងអំពីលក្ខណៈ និងសញ្ញានៃការកើតឡើងនីមួយៗ។

ការរលំបាក់ដី

ជាបាតុភូតមួយដែលដីត្រូវបានច្រោះដោយសារភ្លៀង ឬរញ្ជួយដី ហើយមានជម្រាលក៏រលំភ្លាមៗ។

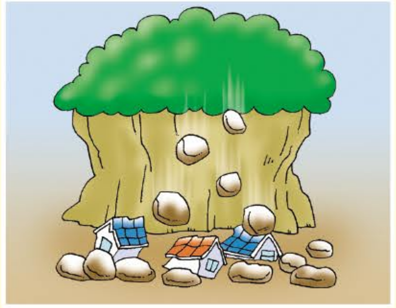

បាតុភូតបឋម

ថ្មតូចៗបានធ្លាក់ពីលើជម្រាលភ្នំ (ច្រាំងថ្ម)

ទឹកផុសចេញពីជម្រាលភ្នំ (ច្រាំងថ្ម) ភ្លាមៗ ហើយទឹកផុសនោះនឹងល្អក់

ការហូរបាក់ដី

ជាបាតុភូតមួយដែលដី និងខ្សាច់ដែលបង្កើតជាភ្នំឬទន្លេត្រូវបានរុញច្រានខ្លាំងហូរទៅជាមួយទឹកដ៏ច្រើនដែលបង្កឡើងដោយភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំង។ល។

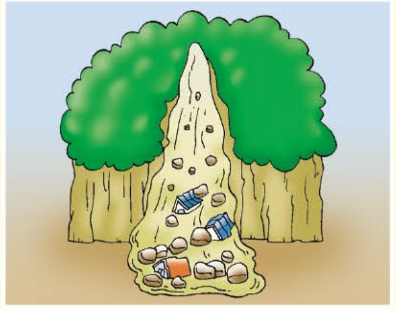

បាតុភូតបឋម

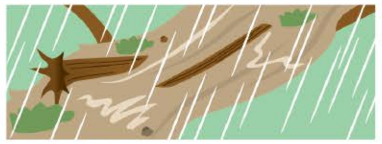

ទឹកទន្លេល្អក់ ហើយឈើរសាត់ហូរភ្លាមៗ

ឮសំឡេងខ្យល់ភ្នំ

ការរអិលបាក់ដី

ជាបាតុភូតមួយដែលដុំដីបង្កើតជាជម្រាល រអិលចុះជម្រាលយ៉ាងខ្លាំងដោយសារឥទ្ធិពលទឹកក្រោមដី។ល។

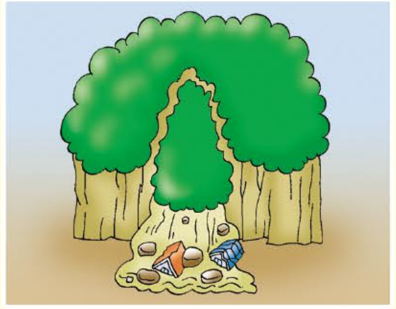

បាតុភូតបឋម

ស្នាមប្រេះលេចឡើងនៅក្នុងដី

ភ្លាមៗនោះទឹកហូរចេញដោយកន្លែងពីជម្រាលភ្នំ

តំបន់ព្រមានគ្រោះមហន្តរាយបាក់ដី (ពិសេស)

តំបន់ព្រមានគ្រោះមហន្តរាយបាក់ដី (ឈ្មោះទូទៅ៖ តំបន់លឿង)

ជាតំបន់ដែលកំណត់ដោយខេត្តអៃឈិ ដែលអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់អាយុជីវិត ឬរាងកាយអ្នកស្រុក។ល។ នៅពេលដែលមានគ្រោះមហន្តរាយបាក់ដីកើតឡើង។ ត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ទៅជា «ការដួលរលំជម្រាលដ៏ចោត (ការរលំបាក់ដី)» «ការហូរបាក់ដី» និង «ការរអិលបាក់ដី»យោងទៅតាមសណ្ឋានដី។

តំបន់ព្រមានពិសេសនៃគ្រោះមហន្តរាយបាក់ដី (ឈ្មោះទូទៅ៖ តំបន់ក្រហម)
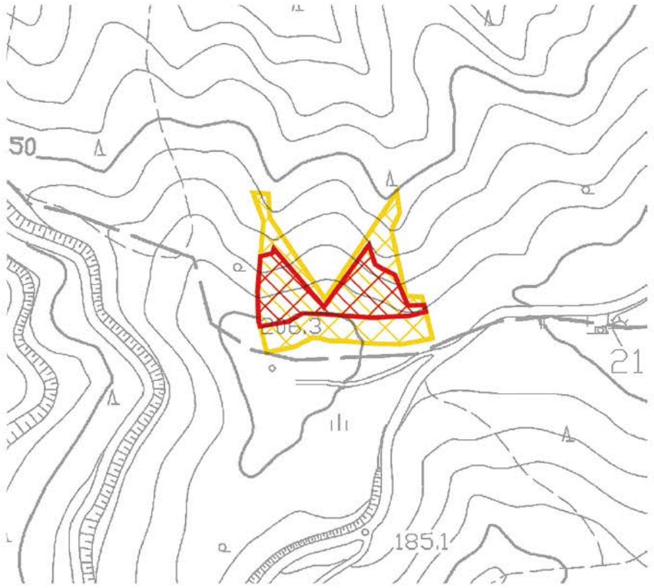
ក្នុងចំណោមតំបន់ព្រមានអំពីករណីគ្រោះមហន្តរាយបាក់ដីនេះគឺជាតំបន់ដែលមានហានិភ័យបង្កការខូចខាតដល់អគារ និងបង្កគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរដល់អាយុជីវិត ឬរាងកាយរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។ មានការកម្រិតទៅលើសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ដាក់លាក់ និងការដាក់កម្រិតគ្រឿងបង្គុំអគារ។